

Szakmai beszámoló

Leonardo ösztöndíjasként 2014. január 15 és május 31. között invazív kardiológiai gyakorlatot töltöttem a londoni St George's University Hospital Kardiológiai Intézetében. Az ösztöndíjas időszak fő célkitűzése a diagnosztikus koszorúér katéterezés módszerének elsajátítása, valamint a perkután koszorúér intervencióhoz történő asszisztálás begyakorlása volt. A közel 5 hónapos gyakorlat összességében nagyon hasznosnak bizonyult, melynek részleteit a következő oldalakon fejtem ki.

A St George's Kórházban egy nagyon aktív katéteres laboratórium működik. Összesen 5 műtőlabort üzemeltetnek, melyből kettőben főleg elektrofiziológiai vizsgálatokat, pacemaker implantációkat végeznek, a maradék háromban pedig koszorúér katéterezések zajlanak. Átlagosan egy laborban napi 3-8 elektív, valamint az adott napi infarktusz esetszámtól függően 0-3 akut beavatkozás történik. A konzultáns orvosok (osztály- illetve ügyeletvezetők) forgó rotációban katétereznek a hét egyes napjain. Tutorommal, Dr. Pitt Lim-mel a hétfői, valamint a csütörtöki napokon végeztünk katéteres beavatkozásokat, illetve eseti jelleggel szombati elektív napokon is részt vettem. Ez utóbbiak a várólista csökkentését hivatottak szolgálni. Kedd, valamint péntek délelőttönként osztályos viziteken, kedd délután járóbeteg ambulancián vettem részt. A maradék időmet (szerdai napok, péntek délután) tudományos munka végzésére, valamint szakirodalom olvasásra használtam fel.

A katéteres laboratóriumba történő beiktatást követően (sugárvédelmi oktatás, doziméter kiosztás, üzemorvosi vizsgálatok, stb.) hamar bevonódtam az invazív kardiológiai munkába. Az első pár eset obszervációját követően én is bemosakodtam, és elkezdtem a diagnosztikus koszorúér angiográfiához, illetve a perkután koszorúér intervencióhoz történő asszisztálás tanulását. Tutorom koncepcióját követve első körben elsajátítottam az asszisztálási folyamatok kivitelezését, megtanulva ezzel a beavatkozások tényleges menetét, hogy mikor-

melyik a következő lépés, milyen eszközre van szükség, stb. Miután kellő magabiztosságot szereztem az asszisztálásban, tutorom rám bízta a lokál anesztézia kivitelezését, a radiális artéria punkcióját, a sheath felvezetését, valamint az értágító és antikoaguláns szerek intraarteriális adminisztrációját. A következő lépcső már a tényleges katéterezés tanulása, gyakorlása volt. Első körben a jobb koszorúér katéterezést, majd hamarosan a bal koszorúér kanülálásának technikáját is elkezdtem tanulni. A cirka 5 hónapos gyakorlat alatt eljutottam arra a szintre, hogy már önállóan is képes vagyok a diagnosztikus koszorúér katéterezés elvégzésére, a felvételek kiértékelésére, valamint lelet írására. A nehezebb eseteknél (kanyargós érrendszer, koszorúér eredési anomália, stb.) tutori segítséget igénybe véve vagyok képes kivitelezni a diagnosztikus vizsgálatot. Kintlétem során összesen mintegy 200 vizsgálatban vettem részt, ennek közel felében asszisztáltam perkután koszorúér intervencióhoz vagy egyéb speciális vizsgálatához (pressure wire vizsgálat, intravaszkuláris ultrahang, aortogram, graft angiográfia, intraaortikus ballonpumpa behelyezés, rotabláció), az esetek másik felében pedig önállóan kanüláltam a radiális artériát, valamint egyedül végeztem a teljes diagnosztikus koszorúér katéterezést, vagy annak valamely részfolyamatát. Ezen esetszám elérése otthoni körülmények között csak nagyon nehezen és jóval hosszabb idő alatt lett volna lehetséges.

A katéteres munkán kívül aktívan részt vettem az osztályos viziteken, valamint az intézeti járóbeteg ambulancián zajló betegvizsgálatokban. Ez utóbbi kiemelten hasznosnak bizonyult, mivel először vettem aktívan részt ambulancián folyó munkában, és próbáltam elsajátítani az ambuláns betegek managementének folyamatait. Mindezt idegen nyelven tettem, amely nagyban hozzájárult nyelvismereti képességeim további fejlesztéséhez is.

A kint eltöltött időszak tudományos szempontból is gyümölcsöző volt. Tutorom ösztönzésére egy obszervációs tanulmányt indítottunk, melynek keretén belül vizsgáltuk a

radiális artéria áramlási paramétereit kanülálás előtt, valamint azt követően, rögzítettük a komplikációk (elzáródás, vérzés) gyakoriságát, valamint vizsgáltuk azok kapcsolatát az egyes katéterek átmérőjével és az alkalmazott antikoaguláns terápiával. Eredményeink összesítése és kielemezése folyamatban van, terveink szerint azokat egy eredeti közleményben szeretnénk publikálni. Emellett egy érdekes beteg-esetet is feldolgoztam, melynek kézírata elkészült, az anyag benyújtás előtt áll. A fentiekén túl részt vettem az intézet belső auditjában is, melynek során az infarktusos betegek adatait vezettem be az intézeti regiszterbe. Ezen kívül többször részt vettem az intézetben zajló esetmegbeszéléseken, referálókon, tematikus reggeli megbeszéléseken, valamint az éves transzoesophagealis echokardiográfiás kurzuson.

Összegezve elmondhatom, hogy igazi élmény volt egy nemcsak angliai viszonyok között, de világszinten is elismert intézményben dolgozni, részt venni annak katéteres laboratóriumában folyó munkában, valamint dolgozni annak tudományos műhelyében. Mind klinikai-szakmai, mind tudományos szempontból egy nagyon hasznos és gyümölcsöző periódus volt az itt eltöltött Leonardo ösztöndíj időszak, melynek során olyan készségekre tettem szert, melyeket egyéb körülmények között nem, vagy csak nehezen tudtam volna elsajátítani. Ezúton is hálás vagyok a Leonardo ösztöndíj bizottságnak, amiért érdemesnek talált arra, hogy szakorvos képzésem során ezen ösztöndíjjal támogasson.

.....
Dr. Czuriga Dániel